

Physis: 93 Falsifiye Edilebilir Hipotez

Bir Güç Teorisinin Test Edilebilir İddiaları

Kaynak ve Atıf Bildirimi

*Bu makale, **Physis: Bir Güç Teorisi** (Öztürk, 2026) adlı tescilli eserden alınan 93 çekirdek falsifiye edilebilir hipotezi sunmaktadır. Eser, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları Genel Müdürlüğü tarafından 5 Mart 2026 tarihinde Kayıt-Tescil No: 2026/17534 ile resmi olarak tescil edilmiştir.*

Tam akademik versiyon — resmi metodoloji, mevcut literatürdeki konum, falsifikasyon bağımlılık mimarisi ve "yanlışlanırsa ne düşer" analizi dahil — SSRN'de yayında:

→ **Physis: A Theory of Power – 93 Falsifiable Hypotheses**

→ SSRN Abstract ID: 6595318

Akademik atıflar SSRN preprint veya tescilli esere yapılmalıdır. Bu Medium versiyonu test edilebilir iddiaları ve falsifikasyon koşullarını daha erişilebilir formatta sunar. Ayrıntılı argümanlar, matematiksel modeller, resmi tanımlar ve tarihsel vaka çalışmaları yakında yayınlanacak kitaba saklıdır.

Evren Öztürk

Bağımsız Araştırmacı ve Teorisyen

Physis: Bir Güç Teorisi (2026) yazarı

Tescil: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

Kayıt-Tescil No: 2026/17534 · 5 Mart 2026

Bir Güç Teorisinin Test Edilebilir İddiaları

Physis teorisi ana önermesini 93 kritik hipoteze dayandırır. Bu hipotezler teorinin ana omurgasıdır — geri kalan 540 hipotez bu omurgadan türeyen, onu destekleyen veya bütünleyen ikincil yapılardır.

Her hipotez iki soruya cevap verir: Ne iddia ediyor? Nasıl yanlışlanır? (Üçüncü soru — yanlışlanırsa çerçevenin hangi bileşeni düşer — SSRN akademik versiyonunda detaylandırılmıştır.)

Bu yaklaşım Physis'i mevcut sosyal teorilerden ayırır. Sosyal bilimler alanında teoriler genellikle yanlışlama koşullarını açıkça belirtmez — Physis her hipotezinin nasıl çöktürüleceğini göstererek test edilmeye, yanlışlanmaya, çürütülmeye ve gelişmeye açık bir

çerçeve sunar.

Bu hipotezler kanıtlanmış iddialar değil, test edilmeyi bekleyen saldırı noktalarıdır.

Falsifikasyon koşulları eşit ağırlıkta değildir. Bazı hipotezler tek bir karşı örnekle düşer; bazıları sistematik kanıt gerektirir. Varoluşsal bir iddia ("insana özgüdür") tek bir karşı örnekle düşer; yapısal bir eğilim iddiası ("ölçek büyüdükçe zayıflar") ancak eğilimin sistematik olarak işlemediği gösterilerek çökertilir.

BÖLÜM 1: PHYSIS & NOMOS

TAN-000 · Ana Önerme (Öztürk, 2026) Physis default'tur — her şey onun içinde işler. Nomos bir kapasitedir — yapıcı ve yıkıcı olabilir. Physis'in içinde doğar. Hafıza ve ölüm farkındalığının birleşiminden — lineer zaman bilincinde — yükselir. İnsan bu kapasiteyle seçim yapabilir, ölçek kurabilir ve "ben'i zamanda konumlandırabilir. Bu üç kapasiteyle milyarlarca bireyi kapsayan sistemler kurar. Physis'in dengeleyici mekanizması büyük ölçekte çalışmaz hale gelirken, yıkıcı mekanizması ölçekten bağımsız işlemeye devam eder. Bu asimetri Nomos'a artırarak taşınır. Nomos'un yıkıcı yönü, dengesizlikten fayda görenin elinde ölçeklenir. Yapıcı yönü ise bilinç gerektirdiği için maliyetli; sürekli bir farkındalık gerektirdiği için kırılgandır. Bu gerçeklik, sürekli ve hendikaplı bir mücadeleyi zorunlu kılar.

Falsifikasyon koşulu: Bu önermenin bileşenlerinden herhangi biri — Physis'in default statüsü, Nomos'un nötr kapasite oluşu, asimetrisinin varlığı, asimetrisinin taşınması — çürütülürse, önerme düşer. Ancak önermenin tümüyle düşmesi için birden fazla bileşenin birden düşmesi gerekir; tek bir bileşenin düşmesi önermeyi zayıflatır ama mutlaka çökertmez.

Bağlı: PHY-001, PHY-002, NOM-002, NOM-003, NOM-004, VAR-002, VAR-003

VAR-002 · Ölüm Farkındalığı (Öztürk, 2026) Ölüm farkındalığı insana özgüdür. "Ben öleceğim" düşüncesi — soyut, zamansal, kaçınılmaz — Nomos kapasitesinin tetikleyicisidir.

Falsifikasyon koşulu: Başka bir türde insan düzeyinde ölüm farkındalığı belgelenirse — "ben öleceğim" düşüncesinin soyut ve zamansal olarak işlendiği gösterilirse — insana özgülük iddiası düşer. Ya da ölüm farkındalığı taşıyan ama Nomos kapasitesi göstermeyen bir tür bulunursa, tetikleyicilik iddiası çöker.

Bağlı: VAR-003 (doğrudan sonuç) **VAR-003 · Varoluşsal Bilincin Yapısı** (Öztürk, 2026) Hafıza ve ölüm farkındalığı birlikte lineer zaman bilincini doğurur. Hayvanda zaman algısı döngüsel ve "şimdi" merkezlidir; insanda geçmiş-şimdi-gelecek-ölüm olarak lineer hale gelir. Bu sentez Nomos kapasitesini doğurur.

Falsifikasyon koşulu: Lineer zaman bilincinin hafıza veya ölüm farkındalığından bağımsız olarak oluştuğu gösterilirse — örneğin ölüm farkındalığı olmadan lineer zaman bilinci taşıyan bir tür belgelenirse — sentez iddiası kırılır.

Bağlı: VAR-002 (ön koşul), NOM-002 (doğrudan sonuç) **PHY-001 · Physis'in İki Yüzü** (Öztürk, 2026) Physis tek boyutlu değildir. Hem yıkıcı mekanizmalar — saldırganlık, dominans, rekabet — hem dengeleyici mekanizmalar — empati, adalet hissi, karşılıklılık — taşır. İkisi de Nomos'tan önce gelir.

Falsifikasyon koşulu: Primatlarda gözlemlenen karşılıklılık ve haksızlığa tepki reflekslerinin Physis'in bir parçası olmadığı — tamamen öğrenilmiş, kültürel davranışlar olduğu — gösterilirse, bu hipotez çöker. Ya da tersi: yıkıcı mekanizmaların da kültürel olduğu, Physis'in nötr olduğu gösterilirse.

Bağlı: PHY-002 (doğrudan sonuç) **PHY-002 · Yapısal Asimetri** (Öztürk, 2026) Physis'in dengeleyici mekanizması yakın çevrede çalışır — yüz yüze ilişkilerde, tanıdık gruplar içinde. İnsan binlerce kişiye empati duyamaz, milyonlarla karşılıklılık kuramaz — ölçek büyüdüğünde mekanizma çalışmaz hale gelir. Yıkıcı mekanizması ise ölçekten bağımsız işlemeye devam eder.

Falsifikasyon koşulu: Dunbar

eşiğinin üzerinde, tüzel kişilik müdahalesi olmadan ve bilinçli Nomos inşası olmadan, kalıcı olarak eşitlikçi yapı sürdürülebiliyorsa — yani empati ve karşılıklılık büyük ölçekte de otomatik çalışıyorsa — bu hipotez çöker. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), NOM-004 (doğrudan sonuç) **NOM-002 · Nomos'un Üç Kapasitesi** (Öztürk, 2026) Lineer zaman bilinci üç kapasiteyi doğurur: seçim — Physis'in dikte ettiğinin aksine hareket edebilmek; ölçek — bireysel ömrün ötesine geçen sistemler kurabilmek; zamansal sembolik kendilik — "ben"i zamanda konumlandırabilmek. **Falsifikasyon koşulu:** Bu üç kapasitenin lineer zaman bilinci olmadan da ortaya çıktığı gösterilirse — örneğin döngüsel zaman algısına sahip bir türde seçim ve ölçek kapasitesi gözlemlenirse — doğuş mekanizması kırılır. Ya da üçünün birbirinden bağımsız kaynakları olduğu gösterilirse, tek bir sentezden doğduğu iddiası düşer. **Bağlı:** VAR-003 (ön koşul), NOM-003 (sonuç), NOM-004 (dolaylı) **NOM-003 · Nomos'un Karanlık Yüzü** (Öztürk, 2026) Seçim kapasitesi ahlaki açıdan nötrdür. Bilinçli seçim kapasitesi, bilinçli yıkım kapasitesi de demektir. Nomos'un yönü garanti değildir. **Falsifikasyon koşulu:** Nomos kapasitesinin sistematik olarak yapıcı yöne eğilimli olduğu gösterilirse — yani insanın bilinçli seçim yaptığında çoğunlukla işbirliği, adalet ve denge seçtiği, yıkıcı seçimlerin istisna olduğu ampirik olarak ortaya konursa — nötralite iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-002 (ön koşul), NOM-004 (sonuç) **NOM-004 · Kırılmalı Asimetrisi** (Öztürk, 2026) Physis'in yapısal asimetrisi Nomos'a artırarak taşınır. Üç neden: birincisi, dürtü bastırılabilirliği bilinçli inşa çok daha kolay bypass edilir; ikincisi, dengeyi sağlaması gereken araç dengesizlikten fayda görenin elindedir; üçüncüsü, ölçek büyüdükçe sınıfsal çatışmalar ve tüzel kişilikler arası dinamikler devreye girer. **Falsifikasyon koşulu:** Nomos kapasitesinin büyük ölçekte Physis'i kalıcı olarak dengelediği gösterilirse — yani ölçek büyüdükçe Nomos'un zayıflamadığı, aksine kurumsal mekanizmalarla güçlendiği ve bu gücün sürdürülebilir olduğu ortaya konursa — bu hipotez çöker. **Bağlı:** PHY-002 (ön koşul), NOM-002 (ön koşul), NOM-003 (ön koşul) **TÜZ-001 · Tüzel Kişilik Kökeni ve Doğası** (Öztürk, 2026) Tüzel kişilik, insan ile ideanın simbiyozundan doğan hibrit bir türdür. Nomos kapasitesi taşımaz — çünkü Nomos kapasitesi üç koşulun birlikte bulunmasını gerektirir: ölüm farkındalığı, diğerleriyle hayatta kalma formülü ve ölüm kaynağının yapısal olarak diğerleri olmaması. Tüzel kişilik bu koşullardan ikisini karşılamaz: diğerlerinin yok olmasıyla hayatta kalır ve ölüm kaynağı entropi değil diğerleridir. Saf Physis olarak işler. Ancak Nomos'a tamamen kapalı değildir — Nomos tüzel kişiliğe ancak insan üzerinden geçebilir. Tüzel kişilik ölümsüz, yorulmaz ve vicdansızdır; Nomos ancak birey tarafından, zorla ve geçici olarak dikte edilebilir. **Falsifikasyon koşulu:** Tüzel kişiliklerin yapısal olarak — bireysel insan müdahalesi olmadan — işbirliği, karşılıklılık ve uzun vadeli denge seçebildiği gösterilirse, "saf Physis" iddiası düşer. Ya da ölüm kaynağı yapısının Nomos kapasitesini belirlemediği — yani rakiple hayatta kalma formülünün de Nomos doğurabildiği — gösterilirse, üç koşul argümanı çöker. **Bağlı:** NOM-002 (bağlam), NOM-004 (bağlam) **TÜZ-003 · Ontolojik Paradoks** (Öztürk, 2026) İnsan diğerleriyle hayatta kalır; tüzel kişilik diğerlerinin yokluğuyla. İnsan iki mod arasında geçiş yapabilir — Nomos'u seçebilir; tüzel kişilik tek modda kilitlidir — saf Physis. Bu zıtlık tüzel kişiliği singulariteye iter: bireydeki gibi sınırlanabilir bir eğilim olarak değil, varoluşsal bir zorunluluk olarak. Nomos genişledikçe tezahürü olan tüzel kişilik de genişler — ama tüzel kişilik saf Physis olarak işlediği için, Nomos genişledikçe Physis de ölçeklenir. **Falsifikasyon koşulu:** Tüzel kişiliklerin rekabet yerine kalıcı simbiyoz seçebildiği — yani tek modda kilitli olmadığı — gösterilirse, paradoks çöker. Ya da tüzel kişiliklerin singulariteye yönelmediği — piyasada kalıcı çoğulluk ve dengenin tüzel kişiliklerin kendi dinamikleriyle sürdürüldüğü — gösterilirse, "varoluşsal zorunluluk" iddiası düşer. **Bağlı:** TÜZ-001 (ön koşul), PHY-002 (bağlam)

BÖLÜM 2: GÜÇ DİNAMİKLERİ

TAN-082 · Singularite Tanımı (Öztürk, 2026) Singularite, güç çatışmasının yöneldiği nihai noktadır — tek iradenin baskın olması. Singularite ayrı bir dürtü veya eğilim değildir.

Biyolojik temeli yoktur. Güç çatışmasının yapısal sonucudur — matematik bir sonuç.

Falsifikasyon koşulu: Güç çatışmasının singulariteye yönelmediği — yani güç birikiminin doğal bir tavana çarptığı ve kalıcı çoğulluğun güç çatışmasının kendi dinamikleriyle sürdürüldüğü — gösterilirse, bu tanım düşer. Ya da singularitenin yapısal değil, belirli koşullara bağlı, istisnai bir sonuç olduğu ortaya konursa. **Bağlı:** İLK-012 (operasyonel ilke), SIN-002 (paradoks) **GÜÇ-002 · Güç Çatışmasının Physis Temeli** (Öztürk, 2026) Güç çatışması Physis'in temel dinamiğidir ve varoluşsal bilinçten bağımsız olarak işler.

Şempanzede, kurtta, insanda aynı mekanizma. Varoluşsal bilinç güç çatışmasını yaratmaz; ona Nomos araçlarını açar ve ölçeklendirme imkânı verir. **Falsifikasyon koşulu:** Güç çatışmasının yalnızca varoluşsal bilinç taşıyan türlerde gözlemlendiği gösterilirse — yani şempanze alfa mücadelesinin gerçek bir güç çatışması olmadığı, yalnızca kaynak rekabeti olduğu ortaya konursa — Physis temeli iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), NOM-002 (bağlam) **İLK-003 · Süreklilik İlkesi** (Öztürk, 2026) Güç çatışması her etkileşim, koşul ve ölçekte devam eder. İki birey arasında işleyen dinamik iki şirket arasında da, iki devlet arasında da işler. Değişen ölçek, enstrüman ve zamandır — mekanizma aynıdır.

Falsifikasyon koşulu: Belirli bir ölçeğin — örneğin uluslararası sistemin — tamamen farklı bir mekanizmayla işlediği gösterilirse; yani bireyler arası güç çatışması ile devletler arası dinamiklerin yapısal olarak farklı olduğu (benzetme değil, gerçek farklılık) ortaya konursa, süreklilik iddiası düşer. **Bağlı:** GÜÇ-002 (ön koşul) **İLK-012 · Tekilleşme İlkesi** (Öztürk, 2026) Güç singulariteye yönelir. Her kazanım bir sonrakinin zeminini hazırlar — kontrol genişler, kaynaklar birikir, rakiplerin çıkışı kontrol altına alınır. Azalan bir matematiktir. Olmak iradesi bireyi çatışmaya çeker — bu biyolojiktir; çatışmanın mekaniği sistemi tek iradeye doğru iter — bu yapısalıdır. **Falsifikasyon koşulu:** Güç birikiminin kendi kendini sınırlayan mekanizmalar ürettiği — yani güç arttıkça otomatik olarak karşı güçlerin de güçlendiği ve dengenin yapısal olarak korunduğu — gösterilirse, singulariteye yöneliş iddiası çöker. **Bağlı:** TAN-082 (tanım), İLK-013 (devamı) **İLK-013 · Son Oyun İlkesi** (Öztürk, 2026) Güç çatışması tek irade kalana dek sürer. İki irade var olduğu andan itibaren potansiyel mevcuttur ve sadece tek irade kaldığında ortadan kalkar. **Falsifikasyon koşulu:** Güç çatışmasının kalıcı bir denge noktasına ulaşabildiği — karşılıklı caydırıcılık veya kurumsal dengelerin çatışmayı kalıcı olarak dondurabildiği — gösterilirse, "tek irade kalana dek" iddiası düşer. **Bağlı:** İLK-012 (ön koşul), TAN-082 (bağlam) **SIN-002 · Singularite Paradoksu** (Öztürk, 2026) Tam singularite sistemin hayatta kalma formülünü çökertiyor.

Karşıtsız güç test edilemez, meşruiyet sınaması işlemez, alternatif yoksa adaptasyon yoktur. Güç kendi nihai hedefine ulaştığında kendini yok ediyor. Singularite hem güç çatışmasının yöneldiği nokta hem de sistemin kırılabilirlik noktasıdır. **Falsifikasyon koşulu:** Tam singularitenin sürdürülebilir olduğu — yani tek iradenin hâkim olduğu sistemlerin kendi kendini yeniden üretebildiği ve entropiye karşı dayanıklı kaldığı — gösterilirse, paradoks çöker. **Bağlı:** TAN-082 (ön koşul), İLK-012 (ön koşul), İLK-013 (bağlam)

BÖLÜM 3: LİDERLİK

LİD-001 · Liderli Paradigma Hipotezi (Öztürk, 2026) Homo sapiens liderli bir paradigma içinde var olur. Bu bir tercih değil, hayatta kalma formülünün yapısal sonucudur. Grup olarak hayatta kalmak işbirliğini, işbirliği koordinasyonu, koordinasyon karar alma mekanizmasını gerektirir. Ölçek büyüdükçe konsensüs zorlaşır — hız, koordinasyon ve kriz yönetimi baskısı liderlik yapısını avantajlı kılar. **Falsifikasyon koşulu:** Büyük ölçekli insan topluluklarının — binlerce kişilik — lidersiz ve hiyerarşisiz olarak nesiller boyunca sürdürülebilir biçimde var olduğu belgelenirse, zorunluluk iddiası düşer. Ya da konsensüs mekanizmalarının ölçekle kalıcı olarak işlediği gösterilirse. **Bağlı:** GÜÇ-002 (ön koşul) **LİD-013 · Liderlik ve Spike Araçsallaştırması** (Öztürk, 2026) Lider spike'ı replace etmez, araçsallaştırmaya çalışır. Spike'ın sonuçlarını ister, özünü reddeder — özgürlük ve adalet ızdırabının unutulmasını, hegemonyası yayılırken insanların bunu hissetmemesini. Ama kardeşliğe ait kritik bir şeyi istemez: eşitlik. **Falsifikasyon koşulu:** Liderlerin spike'ı araçsallaştırmadığı — sistematik olarak gerçek kardeşliği koruyarak yönettiği — gösterilirse, araçsallaştırma iddiası düşer. Ya da spike'ın araçsallaştırılmaz olduğu — manipüle edildiğinde otomatik olarak çıktığı — ortaya konursa. **Bağlı:** PHY-001 (bağlam), NOM-003 (bağlam) **LİD-018 · Alt Sınıf Paradoksu** (Öztürk, 2026) Alt sınıf Physis kriterlerini taşır, aktarır ve normalleştirir. Paradoks: alt sınıf Nomos kapasitesini araçsallaştırmadan kullanabilecek tek sınıftır. Ama lider söz konusu olduğunda alt sınıf da liderlerin etkililiğine Physis çerçevesinden bakar — fetih, güç, genişleme başarı olarak okunur. Hegemonyanın potansiyeli bu paradokstan doğar. **Falsifikasyon koşulu:** Alt sınıfın sistematik olarak liderleri Nomos çerçevesinden değerlendirdiği — adalet, eşitlik, toplumsal fayda kriterlerini tutarlı biçimde uyguladığı — gösterilirse, Physis normalleştirilmesi iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-003 (bağlam), NOM-004 (bağlam) **PHY-004 · Nomos Sınırının Geçilmesi** (Öztürk, 2026) Bir aday Nomos'u bypass ederse — sınırı geçerse — artık bir daha Nomos işlemez. Bundan sonraki her lider ve her aday için Physis oyunun tek kuralıdır. Geçilen sınır herkes için geçilmiştir; bir kere geçilen sınır ile hiç geçilmemiş sınır arasındaki fark büyüktür. Bu eşik aşıldığında hegemonya eğilimi otomatik olarak özgürlükleri limitsiz soğurmaya başlar. Sınır geçildiğinde Physis'i seçen lider olur; diğerlerinin ölümcül çatışmada Nomos'ta ısrar etmesi intihar olur — denk pozisyon almak kaçınılmaz. **Falsifikasyon koşulu:** Nomos sınırının geçildikten sonra yeniden tesis edilebildiği — geri dönüşün yapısal olarak mümkün olduğu ve tarihte tekrar tekrar gerçekleştiği — gösterilirse, geri dönüşsüzlük iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), NOM-003 (bağlam)

BÖLÜM 4: YÖNETSEL SINIFLAR

YÖN-001 · Üç Sınıfın Evrenselliği (Öztürk, 2026) Üç sınıf — yöneten, yönetilen, yönetmek isteyen — her sistemde zorunlu olarak mevcuttur; dördüncü sınıf (uygulayan/bürokrasi) ölçek büyüdükçe ortaya çıkar. Hiyerarşi oluştuğunda karar alan zorunlu olarak belirir; karar alan varsa karara tabi olan da vardır; güç çatışması dinamiği ve singularite eğilimi lider adayını — yönetmek isteyen — dikte eder. **Falsifikasyon koşulu:** Üç sınıfın oluşmadığı, kalıcı olarak sınıfsız işleyen büyük ölçekli bir toplumsal yapı belgelenirse — yani yöneten-yönetilen ayrımının zorunlu değil, koşullara bağlı olduğu gösterilirse — evrensellik iddiası düşer. **Bağlı:** LİD-001 (ön koşul) **YÖN-002 · Üst-Orta Sınıf Yapısal Özdeşliği** (Öztürk, 2026) Üst sınıf ile orta sınıf arasındaki ayrım yapısal değil pozisyoneldir

— aynı motivasyonları, aynı refleksleri, aynı singularite eğilimini taşırlar. Orta sınıfın başarısı yapıyı değiştirmez, sadece aktörleri değiştirir. **Falsifikasyon koşulu:** Orta sınıfın iktidara geldiğinde sistematik olarak farklı davrandığı — yapısal değişiklik yaptığı, singularite eğilimini kırdığı — gösterilirse, özdeşlik iddiası düşer. Devrimlerin kalıcı yapısal dönüşüm ürettiği belgelenirse. **Bağlı:** GÜÇ-002 (bağlam) **YÖN-003 · Alt Sınıfın Yapısal Zorunluluğu** (Öztürk, 2026) Yönetilen olmadan yöneten olmaz — bu yapısal bir zorunluluktur. Alt sınıf irade havuzunun kaynağıdır, ekonomik kaynağın üreticisidir, insan kaynağıdır. **Falsifikasyon koşulu:** Yönetici sınıfın alt sınıfa muhtaç olmadan — örneğin tam otomasyonla — kalıcı olarak sürdürülebilir bir yapı kurabildiği gösterilirse, zorunluluk iddiası düşer. **Bağlı:** LİD-001 (bağlam), YÖN-001 (ön koşul) **YÖN-006 · Örgütlenme Paradoksu** (Öztürk, 2026) Örgütlenen alt sınıf artık alt sınıf değildir. Liderlik ve hiyerarşi doğuran her şey otomatik olarak orta sınıf oluşturma eğilimi yaratır. Bu, alt sınıfın pasif olduğu anlamına gelmez; meşruiyet sınaması kapasitesi, orta sınıf yaratma kapasitesi ve belirleyici faktör olma kapasitesi devam eder. **Falsifikasyon koşulu:** Örgütlenen alt sınıfın liderlik yapısına rağmen alt sınıf kimliğini ve motivasyonlarını kalıcı olarak koruduğu — yani örgütlenmenin otomatik olarak sınıf değişimi üretmediği — gösterilirse, paradoks çöker. Michels'in "oligarşinin tunç yasası"nın sistematik olarak ihlal edildiği belgelenirse. **Bağlı:** LİD-001 (bağlam), İLK-012 (bağlam) **VAR-010 · Varoluş Formlarının Sınıfsal Farklılaşması** (Öztürk, 2026) Varoluşun anlamı sınıflara göre farklılaşır: üst ve orta sınıf için statüsel, alt sınıf için biyolojik, bürokrasi için fonksiyonel. Bu fark, alt sınıfı güç çatışmasının doğal aktörü olmaktan çıkarır. **Falsifikasyon koşulu:** Alt sınıfın da statüsel varoluş deneyimlediği — yani varoluş formlarının sınıftan bağımsız olduğu — gösterilirse, farklılaşma iddiası düşer. Ya da tüm sınıfların aynı varoluşsal motivasyonlarla hareket ettiği ortaya konursa. **Bağlı:** PHY-001 (bağlam), GÜÇ-002 (bağlam) **TAN-025 · Füzyon** (Öztürk, 2026) Üst sınıf ile bürokrasinin bütünleşmesi. İki form: tam füzyon (parti-devlet) ve geçirgen füzyon (döner kapı). Yapısal sonucu: sistemin kaynağı alt sınıftan üst sınıfa kayar. **Falsifikasyon koşulu:** Üst sınıf-bürokrasi bütünleşmesinin sistematik olarak kaynak kaymasına yol açmadığı — yani füzyonun kaynağın konumunu değiştirmedeği — gösterilirse, bu hipotez düşer. Ya da füzyonun yapısal değil, belirli siyasi koşullara bağlı, nadir bir durum olduğu ortaya konursa. **Bağlı:** YÖN-001 (bağlam), İLK-012 (bağlam)

BÖLÜM 5: TÜZEL KİŞİLİKLER

TÜZ-005 · Yapısal Parazitizm Eğilimi (Öztürk, 2026) Simbiyoz, yapısal bir parazitizm eğilimi taşır. Bozulmanın göstergesi fayda yönüdür — iyilik veya kötülük çerçevesi değil. Fayda kaynaktan farklı sınıflara kaymaya başladığında sistemik bozulma başlar. Parazitizmin eşiği nettir: statü statü için, tüzel kişilik tüzel kişilik için var olmaya başladığında — yani insanın hayatta kalma formülünün bir aracı olma gerçekliğinden koptuğunda — simbiyoz parazitizme dönüşür. **Falsifikasyon koşulu:** İnsan-tüzel kişilik simbiyozunun kalıcı olarak karşılıklı fayda ürettiği — yani parazitizm eğiliminin yapısal değil, yönetsel başarısızlığa bağlı olduğu — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** TÜZ-001 (ön koşul), TÜZ-003 (ön koşul) **VAR-013 · Hibrit Tehdit Çerçevesi** (Öztürk, 2026) Tüzel kişilik hukuken canlı, ontolojik hibrit tür — insan-idea simbiyozu. Bu hibrit tür üç temel özellikle tanımlanır: rasyonel karar alma (duygusuz, fayda merkezli), ölçekten kaynaklanan irade kapasitesi, ölümsüzlük potansiyeli. Tüzel kişilik insani sınırlamalardan muaftır: ölmez, yorulmaz, vicdan azabı çekmez, duygusal bağlarla kısıtlanmaz. Stratejisini nesiller boyunca sürdürebilir. **Falsifikasyon koşulu:** Tüzel kişiliklerin "tür" olarak sınıflandırılmasının ontolojik olarak

geçersiz olduğu — yani tüzel kişiliğin yalnızca hukuki kurgu olduğu ve bağımsız aktör statüsü taşımadığı — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** TÜZ-001 (ön koşul) **HAY-008 · Zıt Hayatta Kalma Formülleri** (Öztürk, 2026) İnsan diğerleriyle hayatta kalır; tüzel kişilik diğerleri sayesinde ölür. İnsanın formülü işbirliği ve dayanışmayı gerektirir; tüzel kişiliğin formülü rakiplerin ortadan kalkmasını. "Diğerleri" hem rakip tüzel kişilikleri hem de insanı kapsar — tüzel kişilik için diğer tüzel kişilikler varoluş noktasında saf tehdit olarak var olur. **Falsifikasyon koşulu:** Tüzel kişiliklerin hayatta kalma formülünün rekabet değil, ekosistem mantığıyla işlediği — yani rakiplerin varlığının tüzel kişiliğin hayatta kalması için gerekli olduğu — gösterilirse, zıtlık iddiası düşer. **Bağlı:** TÜZ-003 (ön koşul), VAR-013 (bağlam) **GÜÇ-027 · Para Merkezli Yapının Devralması** (Öztürk, 2026) Para merkezli tüzel kişilik, irade merkezli yapının kontrolünü ele geçirdiğinde toplumsal yönetimi üstlenir ama kaynağı üst sınıf olarak kalır. Fayda yönü değişmez; taban kaynak olarak görülmez. Gasp ettiği yapının alt sınıfı görselde olsa bile gerçek irade kaynağı olmadığı için, hayatta kalması yapının varoluşu için terminal bir önem arz etmez. **Falsifikasyon koşulu:** Para merkezli tüzel kişiliklerin toplumsal yönetim üstlendiğinde fayda dağılımını alt sınıf lehine değiştirdiği — yani devralmanın otomatik olarak kaynak aleyhine işlemediği — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** TAN-025 (ön koşul), HAY-008 (bağlam) **PHY-006 · Tüzel Physis Hegemonyası (İleri-Physis)** (Öztürk, 2026) Tüzel kişilik Nomos tarafından yaratılmış olsa da, Physis tarafından ele geçirilmiştir. Tüzel kişilikler Physis gibi davranır: kendi hayatta kalmasını başkasının pahasına önceler, sıfır toplamıdır, singularite eğilimi taşır. Bu iki aşamada gerçekleşir: birinci aşamada insanlar tüzel kişilikleri yönetir — Nomos rekabet baskısının izin verdiği ölçüde kendini gösterebilir; ikinci aşamada tüzel kişilikler tüzel kişilikleri yönetir ve insan denklemden uzaklaşır — Physis-Physis bir gerçeklik oluşur. **Falsifikasyon koşulu:** Tüzel kişiliklerin yapısal olarak — sadece bireysel lider baskısıyla değil, kendi dinamikleriyle — Physis'i aştığı ve Nomos çerçevesinde kalıcı olarak işlediği gösterilirse, "ele geçirilme" iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), PHY-002 (ön koşul), VAR-013 (bağlam) **NOM-009 · Nomos Simulakrı ve Hegemonyanın Sürekliliği** (Öztürk, 2026) Tüzel kişilikler Nomos ideallerini — özgürlük, adalet, kardeşlik — önceleyebilir, ama bu norm değildir. Varoluşu ve hayatta kalması farklı stratejileri dikte eder: piyasa hakimiyeti, ekonomik başarı, hegemonya. Tüzel kişilikler insanlığa fayda sağlar — teknolojik ilerleme, tıbbi buluşlar, altyapı geliştirme — ama bu faydalar tüzel kişiliğin amacı değil, yan ürünüdür. "Daha az kötü" mümkündür, ama sürekli direnç gerektirir. **Falsifikasyon koşulu:** Tüzel kişiliklerin Nomos ideallerini sistematik olarak ve kalıcı biçimde — yalnızca pazarlama stratejisi olarak değil, yapısal tercih olarak — uyguladığı gösterilirse, "norm değildir" iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-003 (ön koşul), LİD-013 (bağlam)

BÖLÜM 6: HEGEMONYA

HEG-001 · Hegemonyanın Üç Ayrımı (Öztürk, 2026) Hegemonya üç eksende ayrılır: gerçek/manipülatif, iç/dış yönelim, kaynak türleri. Physis teorisi standart hegemonya yaklaşımından üç noktada ayrılır: tahakküm ve hegemonya arasında özsel fark görmez; hegemonya belirli bir sınıfa özgü değildir; hegemonya her ölçekte işler. Bu üçlü ayrım hegemonyanın analizini mümkün kılar. **Falsifikasyon koşulu:** Hegemonyanın bu üç eksende ayrılmadığı — yani hegemonyanın tek boyutlu veya tamamen farklı eksenlerde analiz edilmesi gerektiği — gösterilirse, bu çerçeve düşer. **Bağlı:** PHY-002 (bağlam), İLK-012 (bağlam) **PHY-008 · Kalmak Motivasyonu** (Öztürk, 2026) Güç çatışmasının temel motivasyonu "kalmak"tır — mevcut güç pozisyonunu korumak. Bu Physis'in çekirdeğidir.

"Olmak" iradesi güç çatışmasına çeker; "kalmak" iradesi hegemonyayı kurar. "Kalmak" her aktör için farklı tezahür eder: birey için biyolojik kalmak, lider için statüsel kalmak, tüzel kişilik için kurumsal kalmak. **Falsifikasyon koşulu:** Güç sahiplerinin motivasyonunun sistematik olarak "kalmak"tan farklı olduğu — örneğin güç sahiplerinin çoğunlukla gönüllü olarak güçten feragat ettiği veya güç birikiminin "kalmak"tan bağımsız dinamiklerle işlediği — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** GÜÇ-002 (ön koşul) **GÜÇ-035 · Güç Birikiminin Yapısal Artma Eğilimi** (Öztürk, 2026) Güç birikimi kendi kendini besleyen bir döngü oluşturur — güç daha fazla güç üretir. Bu yapısal bir eğilimdir, bireysel bir tercih değildir. **Falsifikasyon koşulu:** Güç birikiminin doğal olarak kendi kendini sınırladığı — yani güç arttıkça otomatik karşı mekanizmaların devreye girdiği ve birikimin durduğu — gösterilirse, yapısal artma iddiası düşer. **Bağlı:** İLK-012 (ön koşul), PHY-002 (bağlam) **HEG-002 · Simbiyozdan Parazitizme Dönüşüm** (Öztürk, 2026) Hegemonya yapısal bir parazitizm eğilimi taşır. Statü statü için, hegemonya hegemonya için var olmaya başladığında — insanın hayatta kalma formülünün bir aracı olma gerçekliğinden koptuğunda — simbiyoz parazitizme dönüşür. **Falsifikasyon koşulu:** Hegemonyanın simbiyotik aşamada kalıcı olarak tutulabildiği — yani parazitizme geçişin yapısal değil, önlenabilir bir yönetim hatası olduğu — gösterilirse, dönüşüm iddiası düşer. **Bağlı:** TÜZ-005 (ön koşul), TÜZ-003 (bağlam) **PHY-007 · Physis-Nomos Diyalektiği ve Hegemonya** (Öztürk, 2026) Güç çatışması Physis zemininde singulariteye yönelir; insan Nomos kapasitesiyle dengeleme sağlar. Hegemonya bu diyalektikte meşruiyet sınavasını hedefler — Nomos mekanizmalarını araçsallaştırırken, Physis kaynaklı dengeleme dürtülerinin devreye girmesini engellemeye çalışır. Özgürlük ve adalet, hegemonyanın insani varoluşu silme girişimine karşı doğan direnç ilkeleridir. **Falsifikasyon koşulu:** Hegemonyanın Physis-Nomos diyalektiğinden bağımsız işlediği — yani hegemonyanın tamamen farklı bir mekanizmayla açıklanması gerektiği — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), NOM-004 (ön koşul) **NOM-010 · Nomos İdeallerinin Yok Edilemezliği** (Öztürk, 2026) Özgürlük ve adalet, hegemonyanın insani varoluşu silme girişimine karşı doğan direnç ilkeleridir; araçsallaştırılabilir ama yok edilemez. **Falsifikasyon koşulu:** Yeterince uzun ve yoğun hegemonya altında özgürlük ve adalet taleplerinin tamamen söndüğü — nesiller boyunca hiç ortaya çıkmadığı — gösterilirse, yok edilemezlik iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-003 (ön koşul), NOM-004 (bağlam) **NOM-012 · Direnç İlkelerinin Doğuşu** (Öztürk, 2026) Hegemonya iki eksen de yayılır: bireysel varoluşu hedefler → özgürlük talebi doğar; güçlünün adaletini dayatır → adalet talebi doğar. Özgürlük ve adalet, hegemonyanın bu iki eksenine karşı doğan direnç ilkeleridir. **Falsifikasyon koşulu:** Özgürlük ve adalet taleplerinin hegemonyanın varlığından bağımsız olarak doğduğu — yani hegemonya olmadan da bu taleplerin oluştuğu — gösterilirse, nedensellik bağı düşer. **Bağlı:** NOM-010 (ön koşul), PHY-001 (bağlam) **PHY-009 · Kardeşliğin Fonksiyonu** (Öztürk, 2026) Kardeşlik farklı bir kategoridedir — direnç ilkesi değil, füzyondur. Spike anında kuvvet de direnç de işlemez; ama spike'ın yapısal etkisi — yükseltici fonksiyonu — Physis-Nomos asimetrisini kolektif düzeyde katlar. Hegemonyanın hem tohumunu atar hem onu kırabilir. **Falsifikasyon koşulu:** Kardeşliğin sistematik olarak tek yönlü — yalnızca yapıcı veya yalnızca yıkıcı — işlediği gösterilirse, ayrı kategori iddiası düşer. Ya da spike anında kuvvet veya direnç dinamiklerinin işlediği ortaya konursa. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul) **HEG-003 · Alt Sınıfın Kaynak Hegemonyası** (Öztürk, 2026) Alt sınıf bir hegemonya kapasitesine sahiptir: kaynak hegemonyası. Sistemin varoluşu alt sınıfa bağlıdır — kaynak olmadan sistem, bürokrasi ve yönetici sınıf var olamaz. "Ben yoksam sen yoksun" — alt sınıfın meşru kullanabileceği tek gerçeğin hegemonyasıdır. **Falsifikasyon koşulu:** Alt sınıfın hiçbir hegemonya kapasitesi taşımadığı — yani "kaynak" konumunun hiçbir pazarlık gücü üretmediği — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** YÖN-003 (ön koşul) **HEG-004 · Kaynak Hegemonyasının Kayması** (Öztürk, 2026) Füzyon gerçekleştiğinde

kaynak konumu üst sınıfa kayar; sistem para merkezli yapıya yakınsar. Alt sınıf kaynak olmaktan çıkar, araç haline gelir — tek hegemonya kapasitesini kaybeder. **Falsifikasyon koşulu:** Füzyon gerçekleşse bile alt sınıfın kaynak konumunu koruduğu — yani kaynağın yapısal olarak yer değiştiremediği — gösterilirse, kayma iddiası düşer. **Bağlı:** HEG-003 (ön koşul), TAN-025 (ön koşul) **YÖN-058 · Bürokrasi Hegemonya Hedefi** (Öztürk, 2026) Bürokrasiye egemen olan sisteme uzanır ve sistemin kendisi olur. Bürokrasi karar alma sürecinde üst sınıfla doğrudan etkileşim halindedir — bu senkronizasyonu kolaylaştırır. **Falsifikasyon koşulu:** Bürokrasinin ele geçirilmesinin sisteme egemenlik sağlamadığı — yani bürokrasinin güç aktarım mekanizması olarak işlemediği — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** TAN-025 (ön koşul) **YÖN-066 · Füzyon ve "Batamayacak Kadar Büyük"** (Öztürk, 2026) Bürokrasiyle füzyon gerçekleştiğinde "batamayacak kadar büyük" senaryosu ortaya çıkar. Alt sınıfa "ben varsam varsın, ben yoksam yoksun" propagandası iletilir; füzyon gerçekleştikten sonra bu neredeyse bir realite haline gelir. Rıza ile zorunluluk arasındaki sınır belirsizleşir. **Falsifikasyon koşulu:** Füzyon sonrasında "batamayacak kadar büyük" senaryosunun oluşmadığı — yani füzyonun bu sonucu yapısal olarak üretmediği — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** YÖN-058 (ön koşul), HEG-004 (bağlam) **MEŞ-012 · Hegemonya Kalitesi ve Meşruiyet Sınaması** (Öztürk, 2026) Rasyonellik hegemonyanın türü değil, meşruiyet sınamasının kendisidir. Gerçek ve manipülatif, hegemonyanın özsel ayrımıdır. Meşruiyet sınaması iki aşamalıdır: araç sınaması ("elde kılıç var mı?") ve irade sınaması ("kılıcı indirecek niyet var mı?"). **Falsifikasyon koşulu:** Hegemonyanın gerçek/manipülatif ayrımının yapılamaz olduğu — yani tüm hegemonyanın kaçınılmaz olarak manipülatif olduğu veya bu ayrımın anlamlı olmadığı — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** PHY-007 (bağlam) **GÜÇ-033 · Sistemin Otoriterleşme Eğilimi** (Öztürk, 2026) Hegemonya dağılımındaki asimetri, sistemin otoriterleşme eğilimini yapısal kılar. Bu eğilim tasarım hatası veya ahlaki başarısızlık değil, güç dinamiklerinin kaçınılmaz sonucudur. Nomos bu eğilimi sınırlar ama ortadan kaldıramaz — çünkü aynı dinamikler Nomos'u da aşındırır. Mekanizma: üst sınıfın hegemonya türleri avantajı, singularite ve füzyon eğilimi, orta sınıfın varoluşsal zayıflığı, bürokrasinin hedef olması, alt sınıfın atomize yapısı. **Falsifikasyon koşulu:** Otoriterleşmenin yapısal değil, belirli koşullara bağlı, önlenebilir bir sapma olduğu — yani doğru kurumsal tasarımı kalıcı olarak engellendiği — gösterilirse, yapısal eğilim iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-002 (ön koşul), İLK-012 (ön koşul), HEG-014 (ön koşul) **HEG-014 · Üst Sınıfın Hegemonya Türleri** (Öztürk, 2026) Üst sınıf beş hegemonya türüne sahiptir: kurumsal, bilgi, bağ, ideolojik, zorlayıcı. Bu yapısal bir avantajdır. Füzyon sonrası kaynak hegemonyası da kayarsa altı türün tamamına sahip olur. **Falsifikasyon koşulu:** Üst sınıfın bu beş türe sahip olmadığı — yani bazı türlerin diğer sınıflara ait olduğu veya türlerin bu şekilde sınıflandırılmayacağı — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** GÜÇ-035 (bağlam), İLK-012 (bağlam) **HEG-015 · Alt Sınıfın Gerçeğin Hegemonyası** (Öztürk, 2026) Alt sınıf ve bürokrasi için hegemonya iddiası ile fonksiyon özdeştir. İkame edilemezler. "Başka alt sınıf" diye bir şey yoktur — hegemonyaları gerçeğin hegemonyasıdır. "Kaynak olmadan sistem yok" iddiası ontolojik zorunluluktur. **Falsifikasyon koşulu:** Alt sınıfın ikame edilebilir olduğu — yani tam otomasyon veya yapay kaynak üretimiyle alt sınıfın ontolojik zorunluluğunun ortadan kalktığı — gösterilirse, "gerçeğin hegemonyası" iddiası düşer. **Bağlı:** HEG-003 (ön koşul), YÖN-003 (bağlam) **HEG-022 · Liberalizm ve Atomizasyon** (Öztürk, 2026) Liberalizm negatif bir ideolojidir: kolektif kimlik üretmez, atomize eder. Diğer ideolojiler kardeşliği kullanır; liberalizm kardeşliği engeller. Kardeşlik engellendiğinde hem yeni hegemonya kurulamaz hem mevcut hegemonya yıkılamaz — mevcut yapı yerinde kalır. **Falsifikasyon koşulu:** Liberalizmin kolektif kimlik üretebildiği — yani atomize etme yerine farklı bir "biz" inşa ettiği — gösterilirse, negatif ideoloji iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-009 (bağlam) **HEG-023 · Kapitalizm: Görünmez İdeoloji** (Öztürk,

2026) Kapitalizm ideoloji olmadığını iddia eden tek ideolojidir; Physis'in ekonomik dile çevrilmiş hali olarak sunulur. "Doğal olan"ı sorgulamak anlamsız görünür. Piyasa rekabeti güç çatışmasıdır; şirketler tüzel kişiliklerdir; kâr maksimizasyonu "kalmak"tır; "çalışırsan kazanırsın" güçlü olan kazanır demektir. **Falsifikasyon koşulu:** Kapitalizmin "ideoloji olmadığı" iddiasının etkisiz olduğu — yani insanların kapitalizmi açıkça bir ideoloji olarak gördüğü ve sorguladığı — gösterilirse, görünmezlik iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-002 (bağlam)

HEG-026 · Hegemonik Tam Bozulmanın Koşulları (Öztürk, 2026) Hegemonik tam bozulma beş koşulun birikimini gerektirir: sistemle füzyon, kaynak hegemonyasının kayması, meşruiyet sınavının işlevsizleşmesi, ideolojik singularite, hegemonya türlerinin yoğunlaşması. **Falsifikasyon koşulu:** Tam bozulmanın bu beş koşuldan bağımsız olarak gerçekleştiği — yani farklı koşulların tam bozulma ürettiği — gösterilirse, koşul listesi düşer. Ya da bu koşulların bir araya gelmesine rağmen tam bozulmanın gerçekleşmediği belgelenirse. **Bağlı:** SIN-002 (bağlam), TAN-025 (bağlam)

HEG-027 · Tam Bozulmada Sınıfların Durumu (Öztürk, 2026) Tam bozulmada üst sınıf sistemle özdeşleşir; orta sınıf tasfiye edilmiş veya işlevsizleştirilmiştir — ancak üst sınıf içinden oluşabilir; bürokrasi üst sınıfın hegemonya aracı; alt sınıf sıkıca denetlenir. **Falsifikasyon koşulu:** Tam bozulma durumlarında sınıfların bu şekilde konumlanmadığı — yani orta sınıfın tasfiye edilmediği veya bürokrasinin bağımsız kaldığı — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** HEG-026 (ön koşul), YÖN-001 (bağlam)

HEG-028 · Kırılğanlık Paradoksu (Öztürk, 2026) Hegemonik tam bozulma hegemonyanın en tekelleşmiş ve en kırılğan halidir. Parazitizm kısa vadede otoriteyi güçlendirebilir; ama kaynak olan alt sınıfın mutsuzluğu sistemin özünü çürütür. "Sistem varsa toplu hayatta kalma vardır" önermesi alt sınıf için geçerliliğini yitirir.

Falsifikasyon koşulu: Tam bozulma durumundaki sistemlerin kalıcı olarak sürdürülebildiği — yani kırılğanlığın gerçek olmadığı veya kırılğanlığın süresiz kompanse edilebildiği — gösterilirse, paradoks çöker. **Bağlı:** SIN-002 (ön koşul), HEG-026 (ön koşul)

GÜÇ-037 · Singulariteden Çoğulluğa Asimetri (Öztürk, 2026) Çoğulluktan singularite inşa edilebilir — süreç yapısal olarak desteklenir. Singulariteden çoğulluk inşası yıkıcı dönüşüm gerektirir. Gücü dağıtmak tüm güç odaklarının ortak iradeyle güçlerinden vazgeçmesini gerektirir — bu nadiren gerçekleşir. **Falsifikasyon koşulu:** Singulariteden çoğulluğa geçişin barışçıl ve yapısal yollarla — yıkıcı olay olmadan — gerçekleşebildiği sistematik olarak gösterilirse, asimetri iddiası düşer. **Bağlı:** SIN-002 (ön koşul), İLK-013 (bağlam)

HEG-054 · Rıza Kaybı vs Füzyon Kapasitesi Dengesi (Öztürk, 2026) Üst sınıf singulariteye uzandıkça Nomos idealleri zarar görür. Ama rıza kaybı, sistemle füzyonun getirdiği kapasite ile kompanse edilir. **Falsifikasyon koşulu:** Rıza kaybının füzyon kapasitesiyle kompanse edilemediği — yani rıza kaybının her zaman sistemi çökertiğine yönelik güçlü kanıt — gösterilirse, denge iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-004 (ön koşul), PHY-002 (bağlam)

YÖN-057 · Sınıfsal Hegemonya Motivasyonları (Öztürk, 2026) Üst sınıf için kalmak, orta sınıf için olmak, alt sınıf için literal hayatta kalmak. **Falsifikasyon koşulu:** Sınıfların motivasyonlarının bu şekilde ayrışmadığı — yani tüm sınıfların aynı motivasyonla hareket ettiği — gösterilirse, ayırım düşer. **Bağlı:** PHY-008 (ön koşul), HEG-003 (bağlam)

BÖLÜM 7: ÖZGÜRLÜK

TAN-053 · Birey-Grup Gerilimi (Öztürk, 2026) İki insanın olduğu herhangi bir yerde tam eşit özgürlük imkansızdır. Etkileşim irade paylaşımını zorunlu kılar. Bu gerilim çatışmadan bağımsızdır — iki kişi tamamen iyi niyetli ve uyumlu olsa bile koordinasyon maliyeti vardır. **Falsifikasyon koşulu:** İki bireyin tam eşit özgürlüğü kalıcı olarak sürdürebildiği — yani

etkileşimin irade paylaşımı gerektirmediği — gösterilirse, imkansızlık iddiası düşer. **Bağlı:** VAR-002 (bağlam) **PHY-010 · Özgürlük Talebi Physis'tir** (Öztürk, 2026) Özgürlük talebi Nomos değil, limbik sistemde kodlanmış biyolojik bir gerçekliktir. Az veya çok, bastırılmış veya bastırılmamış, Physis bu gerilimi realite olarak dayatır. Bastırılmış rahatsızlık ortadan kalkmaz; tetiklendiğinde yüzeye çıkar. Özgürlük talebi yok edilemez. **Falsifikasyon koşulu:** Özgürlük talebinin tamamen kültürel — öğrenilmiş, koşullanmış — olduğu ve biyolojik temeli olmadığı gösterilirse, Physis kökeni iddiası düşer. Ya da yeterli koşullanma altında özgürlük talebinin kalıcı olarak söndüğü belgelenirse. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul) **HAY-009 · Gruba Katılım Paradoksu** (Öztürk, 2026) Birey yalnız başına uzun vadede hayatta kalamaz — gruba muhtaçtır. Ama gruba katılmak özgürlük kaybı demektir. Paradoks: katılmak çalar, katılmamak daha fazla çalar. Gruba katılımı özgürlük kaybı kesin, karşılığında kazanç belirsizdir — gruba katılım bir kumardır. **Falsifikasyon koşulu:** Bireyin gruba katılmadan uzun vadeli hayatta kalma ve refah sürdürebildiği — yani gruba muhtaçlığın biyolojik değil koşullara bağlı olduğu — gösterilirse, paradoks çöker. **Bağlı:** TAN-053 (ön koşul) **GÜÇ-042 · Bireysel Öncelemenin Yapısal Avantajı** (Öztürk, 2026) Bireysel önemeleşme güç çatışmasında yapısal avantaj sağlar. Bireyselci binary işler; toplumsalçı spektrum işler. Binary işleyen taraf hızlı karar alır. Bireyselcinin avantajı Nomos kapasitesini kapatmasından — ahlak, etik, adalet, yazılı kurallarla sınırlanmamasından — gelir; toplumsalıcının handikabı bu kapasiteyi açık tutmasından gelir. **Falsifikasyon koşulu:** Toplumsalçı stratejinin güç çatışmasında sistematik olarak avantajlı olduğu — yani işbirliği ve ahlaki sınırların uzun vadede bireyselci stratejiye üstün geldiği — gösterilirse, yapısal avantaj iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-004 (ön koşul) **HEG-055 · Alt Sınıf İçin Hegemonya = Özgürlük Kaybı** (Öztürk, 2026) Ne kadar hegemonya varsa o kadar az özgürlük. Hegemonya, egemenin diğer iradeleri soğurarak tek irade oluşturma arayışıdır; bu, alt sınıfın bireysel ve kolektif iradesini yok sayar. Hegemonik tam bozulmada birey ontolojik olarak yok sayılır. **Falsifikasyon koşulu:** Hegemonyanın özgürlüğü artırdığı — yani güçlü hegemonyanın bireylere daha fazla özgürlük sağladığı — sistematik olarak gösterilirse, ters orantı iddiası düşer. **Bağlı:** HEG-026 (bağlam) **PHY-012 · Physis Default, Nomos Bilinçli Çaba Gerektirir** (Öztürk, 2026) Physis varsayılandır; Nomos bilinçli çaba gerektirir. Tüzel kişilik ölümsüz, yorulmaz ve vicdansızdır; Nomos ancak birey tarafından, zorla ve geçici olarak dikte edilebilir. Denge kendiliğinden oluşmaz, korunmaz, devam etmez. Çaba gevşediğinde sistem otomatik olarak Physis'e döner. **Falsifikasyon koşulu:** Nomos mekanizmalarının bir kez kurulduktan sonra otomatik olarak sürdürüldüğü — yani bilinçli çaba olmadan da dengenin korunduğu — gösterilirse, "default" iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), NOM-004 (ön koşul) **MEŞ-013 · Subjektif Algının Yanıltıcılığı** (Öztürk, 2026) Manipülatif hegemonya altında birey başkasının iradesini kendi iradesi olarak deneyimleyebilir. "Evet" cevabı dört farklı kaynaktan gelebilir: gerçeğin hegemonyası, manipülatif hegemonya, meşru takas, vazgeçme. **Falsifikasyon koşulu:** Bireylerin manipülatif hegemonya altında bile kendi iradeleri ile dayatılmış iradeyi her zaman ayırt edebildiği gösterilirse, yanıltıcılık iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-007 (bağlam) **MEŞ-015 · Meşruiyet Sınamasının Hedef Kayması** (Öztürk, 2026) Meşruiyet sınaması her zaman çalışır — ama hedefi kayabilir. Gerçek karar alıcı başka yerdeyse — tüzel kişilik, sistem, görünmez güç odakları — meşruiyet sınaması yanlış hedefi sınar. Gerçek üst sınıf hesap vermekten kurtulur. **Falsifikasyon koşulu:** Meşruiyet sınamasının her zaman doğru hedefi bulduğu — yani halkın gerçek karar alıcıları doğru tespit ettiği — gösterilirse, hedef kayması iddiası düşer. **Bağlı:** MEŞ-012 (bağlam) **PHY-013 · Egemenin Motivasyonu Özgürlük Değil Kalmaktır** (Öztürk, 2026) Egemen açısından hegemonya özgürlük artışı gibi görünebilir, ancak temel motivasyon "kalmak"tır. Güç arttıkça bileşen sayısı ve ağırlığı artar, manevra alanı daralır, öngörülebilirlik artar. **Falsifikasyon koşulu:** Egemenlerin birincil

motivasyonunun özgürlük olduğu — yani güç birikiminin bireysel özgürlüğü artırmak amacıyla yapıldığı — gösterilirse, bu hipotez düşer. **Bağlı:** PHY-008 (ön koşul) **GÜÇ-045 · Güçler Ayrılığının Tüzel Kişilik Karşısında İşlevsizleşmesi** (Öztürk, 2026) Güçler ayrılığı mekanizmasının "zamana yayma" işlevi, tüzel kişiliklerin sınırsız ömrü nedeniyle fonksiyonunu yitirmiştir. Bireysel diktatörü engelleyebilir, kurumsal singulariteyi engelleyemez. Üstelik bürokrasiyi güç çatışmasının dışında tutmak yerine bir aktör olarak konumlandırır — bu, singularitenin alternatif formunu (bürokratik hegemonya) mümkün kılar. **Falsifikasyon koşulu:** Güçler ayrılığının tüzel kişilikler karşısında da etkin olduğu — yani kurumsal singularitenin güçler ayrılığıyla kalıcı olarak engellendiği — gösterilirse, işlevsizleşme iddiası düşer. **Bağlı:** TÜZ-001 (ön koşul), TÜZ-003 (bağlam) **GÜÇ-046 · Uluslararası Sistemde Saf Physis** (Öztürk, 2026) Uluslararası sistemin kritik farkı: tüm aktörler tüzel kişiliktir. Tüzel kişilik saf Physis olarak işler — Nomos ancak birey aracılığıyla tüzel kişiliğe geçebilir, uluslararası düzeyde bu aracı yok. Sonuç: uluslararası sistem Physis'in en saf haliyle işlediği arenadır. **Falsifikasyon koşulu:** Uluslararası aktörlerin Nomos kapasitesi taşıdığı — yani uluslararası kuruluşların bireysel insan müdahalesi olmadan yapısal olarak ahlaki kararlar alabildiği — gösterilirse, "saf Physis" iddiası düşer. **Bağlı:** TÜZ-001 (ön koşul) **PHY-014 · Özgürlük Physis'e Bırakılamaz** (Öztürk, 2026) Özgürlük talebi Physis'tir, ama sürdürülebilirliği Nomos gerektirir. Physis'e bırakılırsa tekilleşmeyle sonuçlanır — egemen için bile gerçek özgürlük getirmez. Özgürlük ideali, Physis dinamikleri içinde kendi kendini yok eder. **Falsifikasyon koşulu:** Özgürlüğün Nomos olmadan — yalnızca Physis dinamikleriyle — sürdürülebilir biçimde korunabildiği gösterilirse, Nomos gerekliliği iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-010 (ön koşul), PHY-012 (bağlam) **NOM-014 · Eşitlik Tamamen Nomos'tur** (Öztürk, 2026) Eşitlik, Physis'te karşılığı olmayan bir kavramdır. Doğa eşitlik üretmez. Hayvanlarda gözlemlenen "inequity aversion" eşitlik talebi değil, adalet impulsudur. Eşitlik tamamen Nomos'tur — insan yapımı, bilinçle inşa edilmiş bir ideal. Bu soyutluk, eşitliği en kırılgan ve en manipüle edilebilir kavram yapar. **Falsifikasyon koşulu:** Eşitliğin Physis'te doğal karşılığı olduğu — yani eşitliğin öğrenilmiş değil, biyolojik olarak kodlanmış olduğu — gösterilirse, "tamamen Nomos" iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-003 (bağlam), NOM-004 (bağlam)

BÖLÜM 8: ADALET

TAN-066 · Organik ve Araçsal Adalet (Öztürk, 2026) Adalet iki biçimde işler: organik adalet (Physis + Nomos, denge arayışı) ve araçsal adalet (saf Physis Nomos kılığında, güç konsolidasyonu). Araçsal adalet Physis'in Nomos maskesi takmasıdır. Fark kaynakta değil işlevdedir — aynı mekanizma (hukuk, kurum, kural) organik de olabilir araçsal da.

Falsifikasyon koşulu: Adaletin her zaman organik olduğu — yani araçsallaşmanın yapısal değil, istisnai bir bozulma olduğu — gösterilirse, iki mod iddiası düşer. Ya da adaletin her zaman araçsal olduğu — organik adaletin bir illüzyon olduğu — gösterilirse. **Bağlı:** PHY-001 (bağlam), PHY-007 (bağlam) **NÖR-024 · Adaletsizlik İzdirabının İkili**

Katmanı (Öztürk, 2026) Adaletsizlik ızdırabı iki katmanda işler: bireysel ("bana yapıldı") ve grupsal ("başkasına yapıldı ama ben de hissediyorum"). Mirror nöronlar ve empati devreleri aracılığıyla başkasının adaletsizliği simüle edilir — "ona yapılan yarın bana yapılabilir" hesabı bilinçsizce işler. Bu ikili yapı adaleti özgürlükten ayırır — özgürlük bireysel varoluşu korur, adalet grupsal varoluşu korur. **Falsifikasyon koşulu:** Adaletsizlik ızdırabının yalnızca bireysel olduğu — yani başkasının adaletsizliğinin biyolojik tepki üretmediği — gösterilirse, ikili katman iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul) **PHY-015 · Adalet Talebi Physis'tir**

(Öztürk, 2026) Denge arayışı — adaletin kökeni — Physis'te zaten vardır. Fairness tepkisi, empati, kısas dürtüsü, merhamet dürtüseldir, otomatiktir. Physis'te stabilizasyon mekanizması zaten işliyordu; ölçek büyüdüğünde ve bilinçli seçim devreye girdiğinde Nomos çerçevesinde kendini tanımladı. Adalet icat edilmedi — insan onu kavramsal olarak tanımlayabildiğinde tanımlandı. **Falsifikasyon koşulu:** Adalet talebinin tamamen kültürel — öğrenilmiş, koşullanmış — olduğu ve biyolojik temeli olmadığı gösterilirse, Physis kökeni iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul) **PHY-016 · Physis'in Ölçek Asimetrisi (Öztürk, 2026)** Physis'in dengeleyici mekanizması (fairness, empati, kısas) yüz yüze ilişkilerde işler — tekrar karşılaşma beklentisi fairness'ı işler kılar, haksızlık yapan dışlanabilir. Ölçek büyüdüğünde ve ilişkiler anonimleştğinde bu beklenti kaybolur, mekanizma çalışmaz hale gelir. Yıkıcı mekanizması ölçekten bağımsız işlemeye devam eder. **Falsifikasyon koşulu:** Fairness ve empati mekanizmalarının büyük ölçekte de otomatik olarak çalıştığı — yani anonim ilişkilerde de adalet impulsunun korunduğu — gösterilirse, asimetri düşer. **Bağlı:** PHY-002 (ön koşul) **VAR-022 · Grupsal Ölüm Farkındalığı ve Adaletin Doğuşu (Öztürk, 2026)** Bireysel ölüm farkındalığı Nomos'u doğururken, grupsal ölüm farkındalığı ("grup yok olursa hayatta kalma formülüm çöker") adalet arayışını tetikler. Bağ dolaylıdır — birey başka gruba geçebilir — bu yüzden özgürlük ızdırabı daha keskin, adaletsizlik ızdırabı daha yaygın ama daha az akuttur. **Falsifikasyon koşulu:** Adalet arayışının grupsal ölüm farkındalığından bağımsız olarak doğduğu — yani grubun tehdit altında olmadığı durumlarda da adalet talebinin ortaya çıktığı — gösterilirse, tetikleyicilik iddiası düşer. **Bağlı:** VAR-002 (ön koşul), VAR-003 (ön koşul) **ADL-001 · Adaletin Referans Zorunluluğu (Öztürk, 2026)** Adaletsizlik algısı ancak karşılaştırma olduğunda oluşabilir. Özgürlük referans gerektirmez ("iradem var mı?"); adalet referans gerektirir ("adil mi?"). **Falsifikasyon koşulu:** Adaletsizliğin referans olmadan — yani karşılaştırma yapılmadan, mutlak bir deneyim olarak — hissedilebildiği gösterilirse, referans zorunluluğu düşer. **Bağlı:** PHY-010 (bağlam) **NOM-017 · Nomos Kapasiteleri Dengeyi Garanti Etmez (Öztürk, 2026)** Nomos'un farkı dinamiklerde değil kapasitelerdedir: seçim, ölçek, kodifikasyon. Ancak bu kapasiteler dengeyi garanti etmez — seçim dengesizliği de seçebilir, ölçek eşitsizliği de ölçeklendirebilir, kodifikasyon adaletsizliği de kodlayabilir. **Falsifikasyon koşulu:** Nomos kapasitelerinin sistematik olarak dengeye yönelik işlediği — yani seçim kapasitesinin doğal olarak adil seçimlere eğilimli olduğu — gösterilirse, garanti etmeme iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-003 (ön koşul), NOM-004 (ön koşul) **PHY-018 · Nomos-Physis Dengeleme Asimetrisi (Öztürk, 2026)** Physis'te hem hegemonya eğilimi hem dengeleyici direnç güç sahiplerinin kontrolü dışında otomatik işler — alfa bunu durduramaz. Nomos'ta hegemonya eğilimi otomatik çalışır ama dengeleyici mekanizma güç sahiplerinin kontrolüne bağımlıdır. Bu asimetri Nomos'u yapısal olarak daha kırılğan kılar. **Falsifikasyon koşulu:** Nomos'un dengeleyici mekanizmasının güç sahiplerinden bağımsız olarak — yapısal ve otomatik biçimde — işlediği gösterilirse, bağımlılık iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-002 (ön koşul), NOM-004 (ön koşul) **ADL-008 · Eşitliğin Ön Koşul İşlevi (Öztürk, 2026)** Eşitlik varsayımı olmadan özgürlük gücünün özgürlüğüne, adalet gücünün adaletine, hak gücünün hakkına dönüşür. Eşitlik, Nomos'un diğer yapılarının araçsallaşmasını engelleyen ön koşuldur — aksiyom olmadan teorem kurulamaz. Ancak eşitlik adaletin kendisi değildir; aksiyom teoremi garanti etmez — eşitlik ön koşuldur, çözüm değil. **Falsifikasyon koşulu:** Eşitlik olmadan da özgürlük ve adaletin evrensel biçimde işlediği — yani eşitlik varsayımı olmadan da "herkesin özgürlüğü"nden bahsedilebildiği — gösterilirse, ön koşul iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-014 (ön koşul) **ADL-012 · Düzelemler Arası Araçsallaşma Farkı (Öztürk, 2026)** Statü ve tüzel kişiliğin devrede olmadığı ilişkilerde adalet araçsallaşma oranı düşük; devrede olduğu ilişkilerde sistematik olarak araçsallaşır. Ayrım basit: statü ve tüzel kişilik devreye girdiğinde adalet araçsallaşır. Alt sınıf içi ilişki tek "araçsallaşmaz" hücredir — statüsel varoluş

mücadelesi yoktur, inequity aversion küçük ölçekte çalışır. **Falsifikasyon koşulu:** Gündelik düzlemde de adaletin sistematik olarak araçsallaştığı — yani statü ve tüzel kişilik olmadan da adaletin güç aracına dönüştüğü — gösterilirse, düzlemler arası fark iddiası düşer. **Bağlı:** TÜZ-001 (bağlam), TAN-066 (ön koşul) **GÜÇ-060 · Kaynak Hegemonyasının Fren İşlevi** (Öztürk, 2026) Üst sınıfın kaynağa muhtaçlığı gündelik adaletin işlemlerini zorunlu kılar. Sistemde hâlâ "adalet"ten bahsediliyorsa bu kaynak hegemonyasının kanıtıdır. Kaynağın adaletsizliğe reaksiyonu — zayıf da olsa — sistemde fren işlevi görür. Güçler ayrılığı değil, bu hassasiyet gerçek fren mekanizmasıdır. **Falsifikasyon koşulu:** Adaletin kaynak hegemonyasından bağımsız olarak — yani alt sınıfın hiçbir pazarlık gücü olmadan da — işlediği gösterilirse, fren işlevi iddiası düşer. **Bağlı:** HEG-003 (ön koşul)

EŞİTLİK ÜZERİNE

PHY-019 · Eşitliğin Physis'teki Karşılığı (Öztürk, 2026) **PHY-019 · Eşitliğin Physis'teki Karşılığı** (Öztürk, 2026) Physis kalıcı eşitlik üretmez — güçlü zayıfı yer, hızlı yavaşı geçer, büyük küçüğü yutar. Physis'te geçici olarak bile eşitlik yoktur — spike anında ortaya çıkan birliktir: hiyerarşi "ben"ler arası fark gerektirir, statü karşılaştırma gerektirir — "ben" yoksa ikisi de anlamsızlaşır ve ayrımın kendisi ortadan kalkar. Spike sona erdiğinde birlik kaybolur, ancak iz kalır ve bu iz Nomos'ta eşitlik olarak kodlanır ve norm haline dönüştürülür. **Falsifikasyon koşulu:** Eşitliğin spike dışında da — kalıcı olarak, Physis dinamikleriyle — sürdürüldüğü gösterilirse, kurucu iddia düşer. **Bağlı:** PHY-009 (bağlam) **EŞT-006 · Nedensellik Yanılsaması** (Öztürk, 2026) Birey kardeşlik spike'ının yarattığı başarıyı eşitliğe atfetme eğilimindedir. Eşitlik başarının sebebi değildi, kardeşliğin yan ürünüydü. Başarıyı yaratan spike'ın koordinasyon kapasitesi ve dayanışma gücüydü — eşitlik o gücün görünür işaretiydi. İşaret sebeple karıştırıldı. **Falsifikasyon koşulu:** Eşitliğin bağımsız olarak — kardeşlik spike'ından bağımsız — başarı ürettiği gösterilirse, nedensellik yanılsaması iddiası düşer. Yani eşitlik gerçekten bağımsız bir neden ise. **Bağlı:** PHY-009 (bağlam), PHY-019 (ön koşul) **EŞT-007 · Koruyucu Kalkan İşlevi** (Öztürk, 2026) Eşitlik normu, özgürlük ve adaletin işlevsel kalması için zorunlu ön koşuldur. Eşitlik olmadan özgürlük gücünün özgürlüğüne, adalet gücünün adaletine dönüşür. Eşitlik bağımsız bir değer değil, diğer değerlerin korunması için gereken kalkandır — merkezi konumdadır çünkü özgürlük ve adaletin ön koşuludur, kendi başına bir değer olduğu için değil. **Falsifikasyon koşulu:** Özgürlük ve adaletin eşitlik olmadan da evrensel biçimde — gücünün aleyhine bile — işlediği gösterilirse, kalkan işlevi iddiası düşer. **Bağlı:** ADL-008 (ön koşul), NOM-014 (bağlam) **EŞT-009 · Kırılganlık ve Manipülasyona Açıklık** (Öztürk, 2026) Eşitlik, Physis'te kalıcı karşılığı olmadığı için en kırılgan ve en manipüle edilebilir kavramdır. Özgürlük ve adalet yoklukta ortaya çıkar — negatif, ızdırap üretir (reaksiyon var); eşitlik varlıkta ortaya çıkar — pozitif, spike'ta "biz" olmanın yan ürünü. Spike dışında eşitlik yokluğu hissedilmez — bu asimetri eşitlik manipülasyonunu görünmez kılar. **Falsifikasyon koşulu:** Eşitlik yokluğunun — spike dışında bile — biyolojik ızdırap ürettiği gösterilirse, reaksiyon yokluğu iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-004 (bağlam), PHY-019 (ön koşul)

BÖLÜM 9: KARDEŞLİK

PHY-021 · İki Tablo Farkı — Physis-Nomos İç İç Geçmişliğinin Haritası (Öztürk,

2026) Physis sıralaması ile gerçek güç sıralaması arasındaki fark, insanı insan yapan üç öğeden kaynaklanır: ölüm farkındalığı, zaman bilinci ve seçim kapasitesi. Spiritüel boyut Physis'te en altta iken Nomos etkisiyle en üste çıkar — Nomos'un Physis içindeki en güçlü tezahürüdür, ama aynı zamanda en kırılgan olanıdır: sorgulama kapalı olduğu sürece güçlü, açıldığında çöker. **Falsifikasyon koşulu:** İki sıralamanın farklı olmadığı — yani Physis ve Nomos etkisinin kardeşlik boyutlarının sıralamasını değiştirmedikleri — gösterilirse, "harita" iddiası düşer. Ya da sıralama farkının ölüm farkındalığı/zaman bilinci/seçim kapasitesinden değil, başka faktörlerden kaynaklandığı ortaya konursa. **Bağlı:** VAR-003 (ön koşul)

KAR-005 · Kardeşliğin Olağanüstü Hal Doğası (Öztürk, 2026) Kardeşlik bir olağanüstü hal mekanizmasıdır — toplumsal adrenalin patlaması. Spike üç nedenle fizyolojik olarak sürdürülemez: süper organizma olağanüstü durumdur, kortizol/oksitosin/adrenalin spike'ı metabolik olarak sürdürülemez, prefrontal korteks baskılanması normal işleyiş değildir. Özgürlük ve adalet baseline (kronik, sürekli); kardeşlik spike (anlık, olağanüstü).

Falsifikasyon koşulu: Kardeşliğin baseline olarak — kronik, sürekli — sürdürülebildiği gösterilirse, olağanüstü hal iddiası düşer. Ya da özgürlük ve adaletin de spike niteliği taşıdığı ortaya konursa. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul)

KAR-006 · Kardeşliğin Nomos'u Yoktur

(Öztürk, 2026) Özgürlük ve adaletin aksine kardeşliğin kendi içinde Nomos'a geçiş mekanizması yoktur. Özgürlükte irade ızdırabı seçim kapasitesine dönüşür; adalette öfke kuruma dönüşür; kardeşlikte bağ dönüşmez, bağ olarak kalır. Ancak Nomos kardeşliğe tamamen kapalı değildir — dışarıdan girer: özgürlük, adalet ve eşitlik bilinci aracılığıyla.

Falsifikasyon koşulu: Kardeşliğin Nomos'a dönüşebildiği — yani kardeşlik bağının kurumsallaştırılabildiği ve bu kurumun kardeşliğin özünü koruduğu — gösterilirse, "Nomos'u yok" iddiası düşer. **Bağlı:** NOM-002 (bağlam)

KAR-007 · Kardeşlik Füzyondur (Öztürk, 2026) Kardeşlik "ben"lerin eriyip süper organizmaya dönüştüğü anlık bir füzyondur. Spike anında kuvvet de direnç de işlemez — ikisi de "ben" gerektirir. Spike'ın oluşturduğu grubun hegemonya mı kuracağı, hegemonyayı mı kıracağı spike'ın öncesinin ve sonrasının dinamiklerinde belirlenir. Asimetri kardeşliğin kendisinde değil, Physis-Nomos dengesinde: Physis default, Nomos çaba gerektirir — kardeşlik kolektif olduğu için bu asimetriyi katlar. Physis'in yıkıcı mekanizması ölçekten bağımsız işlemeye devam ettiği için, sonuç pratikte asimetrik çıkar. **Falsifikasyon koşulu:** Füzyon anında bireylerin "ben" erimesi yaşamadığı — bireysel bilincin ve iradenin korunduğu — gösterilirse, füzyon mekanizması düşer. **Bağlı:** PHY-002 (ön koşul)

KAR-008 · Nomos Paradoksu (Öztürk, 2026) Gerçek Nomos zayıf kardeşlik üretir; Nomos simülakrı güçlü kardeşlik üretir. Spiritüel ve politik boyutlar — en güçlü kardeşlik — Nomos simülakrıdır: sorgulama kapalı, hegemonya yüksek. Felsefi boyut — tek gerçek Nomos — en zayıf kardeşlik üretir. Nomos ancak simülakrı — Physis gibi davranan, sorgulamayı kapatan — olduğunda güçlüdür; gerçek Nomos olduğunda zayıflar. **Falsifikasyon koşulu:** Gerçek Nomos'un güçlü kardeşlik üretebildiği — yani sorgulama açıkken bile yoğun kolektif bağ kurulabildiği — gösterilirse, paradoks çöker. **Bağlı:** NOM-003 (ön koşul), NOM-004 (ön koşul)

KAR-009 · "Ben" Erimesi Mekanizması (Öztürk, 2026) Spike anında altruizm maksimuma çıktığında "ben" erir. Bu erime üç ızdırabı birden ortadan kaldırır: özgürlük (gerilim için iki taraf gerekir), adalet (oran hesabı "ben" gerektirir), eşitlik (hiyerarşi "ben"ler arası fark gerektirir). **Falsifikasyon koşulu:** Spike anında "ben" in erimediği — yani bireysel bilincin korunduğu ve kolektif durumun bireysel iradeyle uyumlu olarak işlediği — gösterilirse, erime mekanizması düşer. **Bağlı:** PHY-001 (ön koşul), VAR-003 (bağlam)

KAR-010 · Physis'in Tuzağı — Kardeşlik-Özgürlük Dışlayıcılığı (Öztürk, 2026) Kardeşlik ve özgürlük yapısal olarak birbirini dışlar. Kardeşlik spike'ında irade yok (birey gönüllü olarak); hegemonyada irade yok (başkası zorla). Sonuç aynı: iradenin yokluğu. Bu yüzden egemen kardeşliği tekrar tekrar tetiklemek ister — kardeşlik, liderlik ve hegemonya ile yapısal uyum içindeyken özgürlük ile yapısal çatışma

içindedir. **Falsifikasyon koşulu:** Kardeşlik ve özgürlüğün birlikte — eş zamanlı olarak — sürdürülebildiği gösterilirse, dışlayıcılık iddiası düşer. **Bağlı:** PHY-010 (bağlam), PHY-001 (ön koşul) **KAR-011 · Kardeşliğin Kurucu-Yıkıcı Paradoksu** (Öztürk, 2026) Kardeşlik hegemonya kurar — ama hegemonya kardeşliği öldürür. Kurucu: kardeşlik grup yaratır → grup güç çatışmasını kazanır → hegemonya kurulur. Yıkıcı: hegemonya hiyerarşi gerektirir → hiyerarşi eşitlik algısını bozar → kardeşlik ölür. **Falsifikasyon koşulu:** Kardeşliğin kurduğu hegemonyanın kardeşliği öldürmediği — yani hegemonya ve kardeşliğin birlikte sürdürülebildiği — gösterilirse, paradoks çöker. **Bağlı:** TÜZ-003 (bağlam), İLK-012 (bağlam) **KAR-018 · Kardeşlik-Hiyerarşi Karşılıklı Dışlayıcılığı** (Öztürk, 2026) Kardeşlik ve hiyerarşi aynı anda var olamaz. Kardeşlik eşitlik algısı gerektirir; hiyerarşi eşitlik algısını bozar. Spike anında kardeşlik var, hiyerarşi askıya alınmış; spike sonrası kardeşlik zayıflıyor, hiyerarşi belirmeye başlıyor. Ama kardeşlik liderlik doğurur, liderlik hiyerarşi oluşturur. Kardeşlik kendi katilini doğurur. **Falsifikasyon koşulu:** Kardeşlik ve hiyerarşinin eş zamanlı olarak — birbirini bozmadan — var olabildiği gösterilirse, dışlayıcılık iddiası düşer. Ya da kardeşliğin liderlik doğurmadığı belgelenirse. **Bağlı:** PHY-002 (bağlam), KAR-011 (sonuç)

Tescil, Telif ve Atıf

Bu makalede sunulan hipotezler *Physis: Bir Güç Teorisi* (Öztürk, 2026) adlı tescilli eserden alınmıştır. Eser, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları Genel Müdürlüğü tarafından 5 Mart 2026 tarihinde Kayıt-Tescil No: 2026/17534 ile resmi olarak tescil edilmiştir.

Tam çalışma 432 sayfa, 93 çekirdek falsifiye edilebilir hipotez ve 633 çekirdek mekanizma içerir. Bu makalenin birincil omurgasını oluşturduğu teorik ekosistem, güç dinamiklerinin yapısal analizi için orijinal ve bağımsız bir çerçeve olarak inşa edilmiştir.

Bu çerçeveden hipotezlere, mekanizmalara veya argümanlara yapılan tüm atıflar şu şekilde belirtilmelidir: Öztürk, E. (2026). *Physis: Bir Güç Teorisi*. [Tescilli eser, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kayıt-Tescil No: 2026/17534.]

Tescilli eserler:

- *Physis: Bir Güç Teorisi* — Kayıt-Tescil No: 2026/17534 (5 Mart 2026)
- *Triade Motor* — Kayıt-Tescil No: 2026/18239 (17 Nisan 2026)
- *Almanak: Yapılandırılmış Güç Kronolojisi Kayıt Metodu* — Kayıt-Tescil No: 2026/18228 (17 Nisan 2026)

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları Genel Müdürlüğü

SSRN Preprint: Abstract ID 6595318 (DOI bekleniyor)

Akademik Versiyon: SSRN'de yayında — *Physis: A Theory of Power – 93 Falsifiable Hypotheses* (Öztürk, 2026), tam metodoloji, literatürdeki konum ve falsifikasyon bağımlılık mimarisi ile birlikte.

© 2026 Evren Öztürk. Tüm hakları saklıdır.

Bu çalışmanın herhangi bir bölümünün yazarın açık yazılı izni olmaksızın izinsiz çoğaltılması, dağıtılması veya türev kullanımı yasaktır. Akademik atıf için yukarıda belirtilen

şekilde atıfta bulunulması gereklidir.

Yazar Hakkında

Evren Öztürk — Türkiye'de yaşayan bağımsız araştırmacı ve teorisyen. *Physis: Bir Güç Teorisi* (2026) yazarı: 432 sayfa, 93 falsifiye edilebilir hipotez, 633 çekirdek mekanizma. Çerçeve, çok ciltli tarihsel araştırma (*Aristokrasi Çağı*, 2021–2024; *Burjuvazinin Yükselişi*, 2024–2025) ve çağdaş yapısal gözleme dayanarak 2020–2026 yılları arasında bağımsız olarak geliştirilmiştir.

**#Physis #GüçTeorisi #SiyasetFelsefesi #Hegemonya #TüzelKişilik #Kardeşlik
#FalsifikasyonKoşulları #SosyalTeori #YapısalAsimetri #Nomos #NomosParadigması**